

ПРОТОКОЛ

№ 123

гр. Пловдив, 16.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на
шестнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Михаела Хр. Буюклиева

Членове: Емил Люб. Митев
Стоян Ат. Германов

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
и прокурора Д. Люб. Калчева

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно
частно наказателно дело № 20235000600104 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:42 часа се явиха:

Исканото лице Б. Ц. М. се явява лично и със служебния защитник адв.
Г.-Г..

За Апелативна прокуратура - Пловдив се явява прокурор Калчева

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. Г.-Г.: Да се даде ход на делото.

ИСКАНОТО ЛИЦЕ М.: Да се даде ход на делото.

Съдът, след съвещание, намира, че са налице основанията за даване ход
на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик с прочитане частната
жалба на адв. Г.-Г., служебен защитник на исканото лице Б. М. срещу
определението на ПОС, постановено по чнд № 554/2023 г. по описа на същия
съд, с което спрямо исканото лице е взета мярка за неотклонение задържане
под стража. Съдебният акт се атакува като неправилен и незаконосъобразен.
Иска се неговата отмяна и определяне на по-лека мярка за неотклонение по

отношение на исканото лице.

Разясниха се на страните правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи към състава на съда. Нямам нови искания и искания за доказателства.

Адв. Г.-Г.: Поддържам жалбата. Нямам отводи и нови искания.

ИСКАНОТО ЛИЦЕ М.: Нямам отводи и нови искания. Поддържам жалбата на защитника си.

Съдът с оглед изявленията на страните, намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход на съдебните прения, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да потвърдите определението на П.ския окръжен съд, с което е взета мярка за неотклонение задържане под стража по отношение на Б. М. за нуждите на производството, протичащо по ЗЕЕЗА. В конкретния случай правилно съдът е съобразил, че всички формални изисквания по цитирания от мен закон са спазени. ЕЗА е издадена от компетентен орган на държава- членка на ЕС, била е получена в окръжна прокуратура по защитен начин по реда на чл. 38а, ал. 1, т.1 от ЗЕЕЗА, като съответно със заповед за полицейско задържане, а след това и с постановление на окръжна прокуратура М. е бил задържан по предвидения в специалния закон ред. Издадената ЕЗА отговаря формално на изискванията на чл.36 и чл. 37. Също така в случая няма основания за отказ ЕЗА да бъде изпълнена. Касае се до искане за предаване на лицето с цел наказателно преследване за едно престъпление, изразяващо се в две отделни деяния, извършени на различни дати. Според отразеното в ЕЗА описаното съставлява престъпление по НК на А. по чл.142 и чл.143. Не се изисква за това престъпление по закона двойна наказуемост, но независимо от това следва да се посочи, че и по българския закон то представлява престъпление, такова по чл. 198 или чл. 199 НК в зависимост от причинените увреждания на пострадалите във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, т.е. продължавано престъпление.

В случая правилно съдът е преценил, че е налице реална опасност исканото лице да се укрие и да осуети последващото производство по разглеждане на ЕЗА. Тя се извлича от една страна от самата тежест на

предвиденото наказание, а то е 15 години в А. за разследването там за това престъпление и с оглед посочените обстоятелствата при извършване на отделните деяния, а от друга от високата степен на обществена опасност на исканото лице М.. Осъждан е многократно за различни престъпления, извършени на територията на страната, вкл. и за деяние от 2018 г., което не съвпада с това извършено в А., т.е. липсва идентичност на времето на извършване на двете престъпления. Всичко това съпоставено с обвинението, за което се претендира в ЕЗА М. да има активна роля и сериозното наказание предвидено за него считам, че така, както е прието от съда е необходимостта от задържането му, за да се обезпечи присъствието му при разглеждане на самата ЕЗА. Изтъкнатите от защитата данни за здравословното му състояние, за трудова ангажираност и постоянна адресна регистрация считам, че в конкретния случай не са от естество да се противопоставят в така степен, че да доведат до извод за по-лека мярка, която би изпълнила целите.

Адв. Г.-Г.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам подадената жалба срещу определението на ПОС, с което е взета най-тежката мярка за неотклонение спрямо М. със следните аргументи. От справката за съдимост се вижда, че има заведено дело НОХД № 283/2022 по описа на РС Т.. Делото е за кражба и образувано по искане на австрийските съдебни власти. Делото е приключило на първа инстанция с оправдателна присъда, която е протестирана от прокуратурата, т.е. налице е висящ процес, което е едно от основанията да бъде отказано изпълнението на ЕЗА на основание чл. 40, ал.1, т.1 от ЗЕЕЗА. С оглед на обстоятелството, че подзащитният ми има постоянен адрес, трудова ангажираност и здравословните проблеми, за които разказа разпитаната свидетелка пред ПОС, мисля че в настоящия случай една по-лека мярка за неотклонение домашен арест или парична гаранция или подписка биха гарантирали участие във воденото наказателно преследване в А., което от ЕЗА се вижда, че е в начален стадий. Поради което, моля да отмените определението на Окръжен съд П. и да наложите по-лека мярка за неотклонение.

ИСКАНОТО ЛИЦЕ М. за лична защита: Съгласен съм със защитата.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ИСКАНОТО ЛИЦЕ:

ИСКАНОТО ЛИЦЕ М.: Искам по-лека мярка. Намериха ме на постоянния ми адрес, не съм се укривал и създавал проблеми. По-лека мярка искам.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.43 от ЗЕЕЗА вр. чл.64, ал.7 от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв.Ил.Г.-Г., служебен защитник на исканото лице Б. Ц. М., срещу определение № 448/09.03.2023г. на Окръжен съд гр.П., постановено по ЧНД № 554/2023г. по описа на същия съд, с което е взета мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо исканото лице въз основа на Европейска заповед за арест, издадена от съдебните власти на Република А..

В жалбата се сочи, че не са налице основанията за определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо исканото лице М.. Прави се искане за отмяна на определението на първоинстанционния съд и вземане на по-лека мярка за неотклонение спрямо последния.

В съдебно заседание защитникът на исканото лице поддържа жалбата и изложените в нея съображения.

Исканото лице М. се присъединява към казаното от неговия защитник и иска да му се наложи по-лека мярка за неотклонение.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.П. изразява становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, следва да се потвърди.

Съдът, след като анализира доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, изложеното в жалбата и заявеното от страните, намира за установено следното:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок от надлежна страна в процеса. Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови определението си, Окръжен съд гр.П. е приел, че в случая са налице основанията, визирани в чл.63 от НПК, за вземане мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо исканото лице М..

Този извод се споделя изцяло от въззивния съд.

Срещу исканото лице е налице Европейска заповед за арест, издадена въз основа на заповед за арест на Прокуратура К. от 22.02.2023г., одобрена на 27.02.2023г. от Областен съд К., Република А..

Срещу исканото лице М. се води разследване за отнемане на вещи чрез употреба на принуда, в съучастие, на 22.11.2017г. и 12.07.2018г. Деятелността му покрива признаците на престъпление по чл.142, чл.143 от НК на Република А., наказуемо с 15 години лишаване от свобода.

Същото деяние съставлява престъпление и по смисъла на НК на Република България /чл.198, чл.199 от НК/ и се наказва с лишаване от свобода. То е и изключено от изискването за двойната наказуемост, съгласно чл.36, ал.3, т.18 от ЗЕЕЗА, тъй като се касае за организиран или въоръжен грабеж.

Исканото лице се намира в Република България, поради което съдът намира, че съществува реална опасност той да се укрие. В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че е пребивавал извън пределите на страната.

Налице е и реална опасност да извърши престъпление с оглед съдебното му минало. Той е осъждан осем пъти, включително за престъпления против собствеността и личността.

Горните изводи не се оборват от изложените от защитата доводи за постоянен адрес, трудова ангажираност, здравословни проблеми. Същите не са били пречка лицето да пътува. Не са налице данни здравословното му състояние да не му позволява да пребивава в пенитенциарно заведение.

Като се има предвид изложеното настоящата инстанция намира, че за да се осигури участието на исканото лице М. в производството по изпълнение на Европейската заповед за арест, следва да е с мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Поради горното П.ският апелативен съд счита, че определението на Окръжен съд гр.П. е законосъобразно и обосновано и като такова следва да се потвърди, а жалбата, като неоснователна, да се остави без уважение.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 448/09.03.2023г. на Окръжен съд гр.П., постановено по ЧНД № 554/2023г. по описа на същия съд, с което спрямо исканото лице Б. Ц. М., ЕГН *****, е взета мярка за неотклонение „задържане под стража” въз основа на Европейска заповед за арест, издадена от съдебните власти на Република А..

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10.55 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____